

Başvuru Numarası : 2025/73
Toplantı Tarihi/Sayısı : 27.06.2025/62
Karar Numarası : 2025/428
Başvuran : Ü.M.
Başvuran Vekili : -
Adres : -
Muhatap Kurum/Kişi : 1-Tarsus 2 No.lu T Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu Müdürlüğü
2-İçişleri Bakanlığı
Muhatap Adres : -

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvuranın; ciddi sağlık sorunları olmasına rağmen tedavisinin sağlanmadığı, kendisine rahatsızlıkları ile ilgili olmayan ilaçların reçete edildiği ve psikolojik şiddete maruz kaldığı iddialarına ilişkindir.

II. İNCELEME SÜRECİ

2. Başvuran, başvuru dilekçesinde özetle:

a. Ciddi mahiyette sağlık sorunlarının bulunduğu,

b. Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon (FTR) Polikliniği tarafından hakkında tanzim edilen 1 yıllık ilaç raporuna rağmen 6 aydır tedavi edilmediğini,

c. Kendisine rahatsızlıklarıyla ilgili olmayan ilaçların reçete edildiğini,

ç. Dışlandığını, rencide edildiğini, aşağılandığını ve psikolojik şiddete maruz bırakıldığını iddia etmektedir.

3. Muhatap Tarsus 2 No.lu T Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu Müdürlüğünden alınan yazılı görüşte özetle;

a. Başvuranın, Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi FTR Polikliniği tarafından 1/9/2023 tarihinde düzenlenen 1 yıllık ilaç raporunun bulunduğu,

b. İlaç raporunun süresinin bitmesi üzerine raporun yenilenebilmesi adına başvuran için Tarsus Devlet Hastanesi FTR Polikliniği'nden 5/9/2024 tarihli randevunun alındığı, planlanan hastane sevkini 4/9/2024 tarihinde Tarsus Cezaevi Jandarma Tabur Komutanlığı tarafından iptal edildiği,

c. Başvuran için yeniden Tarsus Devlet Hastanesi FTR Polikliniği'nden 27/9/2024 tarihli randevunun alındığı, planlanan hastane sevkini 26/9/2024 tarihinde Tarsus Cezaevi Jandarma Tabur Komutanlığı tarafından iptal edildiği,

ç. Başvuran için yeniden Tarsus Devlet Hastanesi FTR Polikliniği'nden 16/10/2024 tarihli randevunun alındığı, planlanan hastane sevkini 15/10/2024 tarihinde Tarsus Cezaevi Jandarma Tabur Komutanlığı tarafından

iptal edildiği,

d. Başvuranın 15/11/2024 tarihinde Tarsus Devlet Hastanesi FTR Polikliniği'nde muayene edildiği, ilgili hekim tarafından başvuranın Mersin Şehir Hastanesi Algoloji Polikliniği'ne sevkinin uygun görüldüğü,

e. Başvuran için Mersin Şehir Hastanesi Algoloji Polikliniği'nden 27/11/2024 tarihli randevunun alındığı, planlanan hastane sevkini 26/11/2024 tarihinde Tarsus Cezaevi Jandarma Tabur Komutanlığı tarafından iptal edildiği,

f. Başvuran için yeniden Mersin Şehir Hastanesi Algoloji Polikliniği'nden 4/12/2024 tarihli randevu alındığı, planlanan hastane sevkini 3/12/2024 tarihinde Tarsus Cezaevi Jandarma Tabur Komutanlığı tarafından iptal edildiği,

g. Başvuranın 9/12/2024 tarihinde Mersin Şehir Hastanesi Algoloji Polikliniği'nde muayene edildiği, ilgili hekim tarafından tedavisinin gerektirdiği ilaç reçetesinin düzenlendiği,

ğ. Başvuranın 14/1/2025 tarihli revir muayenesinde ağrılarının devam ettiğini bildirmesi üzerine Kurum hekimi tarafından Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi FTR Polikliniğine sevk formu düzenlendiği, ilgili hastaneden randevu tarihiyle ilgili olarak henüz dönüş alınmadığı,

h. Başvuranın sağlık sorunlarına ilişkin tüm iş ve işlemlerin eksiksiz olarak yerine getirildiği, başvuranın 6 aydır tedavi alamadığına dair iddialarının gerçeği yansıtmadığı belirtilmiştir.

4. Muhatap Kurum tarafından sunulan yazılı görüş ve eklerine başvuran tarafından yazılı görüş sunulmamıştır.

III. İLGİLİ MEVZUAT

5. Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın "*Kişinin dokunulmazlığı, maddi ve manevi varlığı*" başlıklı 17'nci maddesinin ilgili bölümü şöyledir: "*Herkes, yaşama, maddi ve manevi varlığını koruma ve geliştirme hakkına sahiptir. (...) Kimseye işkence ve eziyet yapılamaz; kimse insan haysiyetiyle bağdaşmayan bir cezaya veya muameleye tabi tutulamaz. (...)*"

6. 20/4/2016 tarihli ve 6701 sayılı Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanunu'nun "*Kurumun görevleri*" başlıklı 9'uncu maddesinin birinci fıkrasının (i) bendinde: "*Özgürlüğünden mahrum bırakılan ya da koruma altına alınan kişilerin ulusal önleme mekanizması kapsamındaki başvurularını incelemek, araştırmak, karara bağlamak ve sonuçlarını takip etmek*" Kurumun görev alanları arasında düzenlenmiştir.

7. 6701 sayılı Kanun'un "*Başvurular*" başlıklı 17'nci maddesinin birinci ve sekizinci fıkralarında, özgürlüğünden mahrum bırakılan ya da koruma altına alınan kişilerin Kuruma bizzat başvuru yapabileceği hükme bağlanmıştır.

8. 24/11/2017 tarihli ve 30250 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanununun Uygulanmasına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelik'in "*Ön incelemenin yapılması*" başlıklı 48'inci maddesinin birinci fıkrasının ilgili bölümü şöyledir: "*(1) Kuruma yapılan başvurular, inceleme ve araştırmaya geçilmeden önce ön incelemeye tabi tutulur ve sonucunda; a) Kurumun görev alanına girip girmediği, b) Kurumda incelenmekte ve araştırılmakta olan bir başvuruyla sebepleri, konusu ve taraflarının aynı olup olmadığı, c) Kurum tarafından daha önce sonuçlandırılan bir başvuruyla, sebepleri, konusu ve taraflarının aynı olup olmadığı, ç) Yargı organlarında görülmekte olan veya yargı organlarınca karara bağlanmış uyuşmazlıklara ilişkin olup olmadığı, d) Kuruma başvurmadan önce Kanuna aykırı olduğu iddia edilen uygulamanın düzeltilmesinin ilgili taraftan talep edilip edilmediği, e) Belli bir konuyu içerip içermediği, f) Başvuruda bulunması gereken bilgilerin yer alıp almadığı yönlerinden incelenir.*"

9. Mezkûr Yönetmelik'in "*Karar türleri*" başlıklı 65'inci maddesi şöyledir: "*Kurum, yapılan başvuru veya resen inceleme kapsamında yaptığı inceleme ve araştırma sonucunda incelenemezlik kararı, gerekçeli kabul edilmezlik kararı, gönderme kararı, ihlal kararı, idari yaptırım kararı, uzlaşma kararı, ret kararı ve karar verilmesine yer olmadığına dair karar verir.*"

IV. DEĞERLENDİRME VE GEREKÇE

10. Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumunun amacı; insan onurunu temel alarak insan haklarının korunması ve geliştirilmesi, kişilerin eşit muamele görme hakkının güvence altına alınması, hukuken tanınmış hak ve hürriyetlerden yararlanmada ayrımcılığın önlenmesi ile bu ilkeler doğrultusunda faaliyet göstermek, işkence ve kötü muameleyle etkin mücadele etmektir.

11. 6701 sayılı Kanun'un 9'uncu maddesinde; insan hakları ihlallerini resen incelemek, araştırmak, karara bağlamak ve sonuçlarını takip etmek, ayrımcılık yasağı ihlallerini resen veya başvuru üzerine incelemek, araştırmak, karara bağlamak ve sonuçlarını takip etmek, özgürlüğünden mahrum bırakılan ya da koruma altına alınan kişilerin ulusal önleme mekanizması kapsamındaki başvurularını incelemek, araştırmak, karara bağlamak ve sonuçlarını takip etmek Kurumun görevleri arasında sayılmıştır.

12. İşkence ve kötü muamele ulusal ve uluslararası mevzuatta mutlak olarak yasaklanmıştır. Birleşmiş Milletler (BM) Medeni ve Siyasi Haklar Sözleşmesi'nin 7'nci maddesine göre; "*Hiç kimse işkenceye ya da zalimane, insanlık dışı ya da küçük düşürücü muamele ya da cezalandırmaya maruz bırakılamaz. Özellikle, hiç kimse kendi özgür rızası olmadan tıbbi ya da bilimsel deneylere tabi tutulamaz.*" Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin (AİHS) "*İşkence yasağı*" başlıklı 3'üncü maddesine göre; "*Hiç kimse işkenceye, insanlık dışı ya da onur kırıcı ceza veya muamelelere tabi tutulamaz.*"

13. 29/12/2004 tarihli ve 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanun'un "*Hükümlünün muayene ve tedavi istekleri*" başlıklı 71'inci maddesi şöyledir: "*Hükümlü, beden ve ruh sağlığının korunması, hastalıklarının tanısı için muayene ve tedavi olanaklarından, tıbbî araçlardan yararlanma hakkına sahiptir. Bunun için hükümlü öncelikle kurum revirinde, mümkün olmaması hâlinde Devlet veya üniversite hastanelerinin mahkûm koşullarında tedavi ettirilir.*"

14. 5275 sayılı Kanun'un "*Hükümlünün muayene ve tedavisi*" başlıklı 78'inci maddesinin birinci ve ikinci fıkraları şöyledir: "*Kurumun sağlık koşullarının düzenlenmesi, hükümlünün acil veya olağan muayene ve tedavisi Kurumun hekimi tarafından yapılır. Genel veya hastalık nedeniyle yapılan tüm muayene ve tedavi sonuçları, sağlık izleme kartına işlenir ve dosyasında saklanır. Sağlık Bakanlığı ve Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı ile üniversitelerin sağlık kuruluşları, hükümlülerin tedavileri bakımından gerekli yardımları yapmakla görevlidirler.*"

15. 5275 sayılı Kanun'un "*Hastaneye sevk*" başlıklı 80'inci maddesi şöyledir: "*Hükümlünün sağlık nedeniyle hastaneye sevkine gerek duyulduğunda durum, Kurum hekimi tarafından derhâl bir raporla ceza infaz kurumu yönetimine bildirilir.*"

16. Devletlerin işkence ve kötü muamele yasağına ilişkin pozitif yükümlülükleri mahpusların sağlık hakkına ilişkin korumayı kapsamaktadır. Kişinin fiziksel refahı ve kişiye sunulacak tıbbi koruma idarenin pozitif yükümlülüğü kapsamında değerlendirildiğinden mahpusların alıkonulmanın doğasından kaynaklanan zorlukların dışında zorluk ve sıkıntı yaşamaması, insan onuruna uygun bir şekilde sağlıklarının korunması ve gereken tedavi hizmetlerine tam ve zamanında erişebilmesi gerekmektedir (Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi [AİHM], *Kudla/Polonya*, B. No: 30210/96, 26/10/2000, para. 94). Bu bağlamda mahpusun tedavi edilmediği

iddiası kötü muamele yasağı çerçevesinde incelenebilecek bir iddia olarak değerlendirilmiştir.

17. AİHM özgürlüğünden mahrum bırakılan bir mahpusun insan onuruna uygun koşullarda tutulmasını, tedbirin uygulanma şeklinin ve yönteminin, söz konusu kişinin tutukluluğa bağlı acı düzeyini aşan bir sıkıntıya veya zorluğa maruz bırakılmamasını ve hapis cezasının uygulanmasına ilişkin talepler bakımından, kişinin sağlık ve refahını güvence altına almayı devletin sağlaması gerektiğini belirtmektedir (AİHM, *Piechowicz/Polonya*, B. No: 20071/07, para. 162).

18. AİHM, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin işkence ve kötü muameleyi yasaklayan 3'üncü maddesi kapsamında devletin; özgürlüklerinden yoksun bırakılan kişilerin refahını ve sağlığını, diğer şeylerin yanı sıra gerekli tıbbi bakımını sağlayarak koruma yükümlülüğü bulunduğunu belirtmektedir (*Kudla/Polonya*, B. No.: 30210/96, 26/10/2000, para. 94; *Paladi/Moldova*, B. No.: 39806/05, 10/3/2009, para. 71). Dolayısıyla AİHM, birçok durumda uygun tıbbi bakım eksikliğinin kötü muamele anlamına gelebileceğine karar vermiştir (AİHM, *Wenerski/Polonya*, B. No.: 44369/02, 20/4/2009, para. 56-65). Bununla birlikte, tıbbi bakımın mevcut olmadığı, ertelendiği veya başka şekilde yetersiz olduğu yönündeki dayanaksız bir iddia, normalde Sözleşme'nin 3'üncü maddesi kapsamında bir meseleyi ortaya çıkarmada yetersizdir. İnandırıcı bir şikâyet, normalde, diğer şeylerin yanı sıra söz konusu tıbbi duruma; aranan, sağlanan veya reddedilen tıbbi tedaviye ve başvuranın tıbbi bakımındaki ciddi başarısızlıkları açıklayabilecek olan bilirkişi raporu gibi bazı delillere yeterince atıfta bulunmalıdır. (AİHM, *Krivolapov/Ukrayna*, B. No.: 5406/07, 2/1/2019, para. 76).

19. Yetkililer, mahpusun tıbbi sorununun teşhis ve bakımının hızlı ve doğru olmasını (AİHM, *Melnik/Ukrayna*, B. No.: 72286/01, 28/6/2006, para. 104-106) ve tıbbi bir durumun niteliği gereği denetimin düzenli ve sistematik olmasını ve mahpusların sağlık sorunlarının semptomatik olarak ele alınmasından ziyade yeterince tedavi edilmesini veya şiddetlenmesini önlemeyi amaçlayan kapsamlı bir iyileştirici strateji içermesini (AİHM, *Amirov/Rusya*, B. No.: 51857/13, 20/4/2015, para. 93) sağlamalıdır. Ayrıca, yetkililer, mahpuslar için öngörülen tedavinin gerçekten takip edilmesi için gerekli koşulların yaratıldığını göstermelidirler (AİHM, *Holomiov/Moldova*, B. No.: 30649/05, 7/2/2007, para. 117).

20. "İnfazın yöntemi ve infaz sürecindeki davranışların mahkûmları özgürlükten mahrum kalmanın doğal sonucu olan kaçınılmaz elem seviyesinden daha fazla sıkıntılı veya eziyetli bir duruma sokmaması gerekir. Ceza infaz kurumunda tutulmanın pratik gerekleri çerçevesinde mahkûmların sağlık ve esenlikleri gibi hususların yeterli bir şekilde güvence altına alınması ve mahkûmlara gerekli tıbbi yardımın sağlanması da insan onuruna yakışır koşulların sağlanması için gereklidir." (Anayasa Mahkemesi [AYM], *Turan Günana*, B. No: 2013/3550, 19/11/2014, para. 39)

21. Avrupa İşkencenin ve İnsanlık dışı veya Onur kırıcı Ceza veya Muamelenin Önlenmesi Komitesine (CPT) göre; mahpusların gözetim altında bulundukları süre boyunca, tutukluluk sürelerinden bağımsız olarak her zaman bir doktora erişimlerinin bulunması gereklidir. Sağlık hizmetleri, doktora danışma talepleri gereksiz gecikme olmadan karşılanacak şekilde düzenlenmelidir (CPT, *Cezaevlerinde Sağlık Hizmetleri Raporu*, Strazburg, 1993, s. 2). Ayrıca AİHM, sözleşmeciler bir devletin makamlarının, vatandaşların tümüne sağlamakla yükümlü oldukları tıbbi tedaviyi vermeyi reddederek bir kimsenin hayatını tehlikeye attıkları kanıtlandığında AİHS'in 3'üncü maddesi açısından sorun doğurabileceğini belirtmektedir (AİHM, *Kıbrıs/Türkiye* [BD], B. No: 25781/94, 12/5/2014, para. 219).

22. Bir mahpusun hekim tarafından muayene edilmesi ve bu bağlamda sağlık hizmetlerinden faydalanan olması doğrudan tıbbi yardımın yeterli olduğu anlamına gelmemektedir (AİHM, *Hummatov/Azerbaycan*, B.No: 9852/03 ve 13413/04, 29/11/2007, para. 116). Yetkililerin kişinin alıkonulduğu süre boyunca sağlık durumuna ilişkin kapsamlı ve düzenli kayıt tutması (AİHM, *Khudobin/Rusya*, B. No:59696/00, 26/10/2006, para.83) ve tedavi hizmetlerinin hızlı, doğru ve sistematik olması da (AİHM, *Melnik/Ukrayna*, B.No: 72286/01, 28/3/2006,

para. 104-106) devletin işkence ve kötü muamele yasağı kapsamında pozitif yükümlülükleri arasındadır. Bu çerçevede ceza infaz kurumunda sunulan sağlık hizmetlerinin halka genel olarak sunulan sağlık hizmetleriyle kıyaslanabilir düzeyde olması beklenmektedir (AİHM, *Blokhin/Rusya*, B. No: 47152/06, 23/3/2016, para. 137).

23. Başvuran, 1 yıl süreli ilaç raporu olmasına rağmen 6 aydır tedavi edilmediğini, kendisine sağlık sorunlarıyla ilgili olmayan ilaçların reçete edildiğini iddia etmiştir. Muhatap Kurum, başvuranın tedavi, muayene ve hastaneye sevk işlemlerinin düzenli olarak takip edildiğini, son olarak başvuranın 14/1/2025 tarihli revir muayenesi üzerine hekimin uygun görüşü doğrultusunda Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi FTR polikliniğine sevkinin planlandığını, randevu tarihi ile ilgili hastaneden dönüş beklendiğini belirtmiştir.

24. İncelenen belgelerden; başvuranın Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi FTR Polikliniği tarafından düzenlenen ve bitiş tarihi 1/9/2024 olan 1 yıllık ilaç raporunun bulunduğu, Kurum tarafından başvuran hakkında Tarsus Devlet Hastanesi FTR Polikliniği'ne planlanan 5/9/2024, 27/9/2024 ve 16/10/2024 tarihli sevklerin Tarsus Cezaevi Jandarma Tabur Komutanlığı tarafından personel yetersizliği nedeniyle iptal edildiği, başvuranın ilgili poliklinikte 15/11/2024 tarihinde muayenesinin gerçekleştirildiği, muayene sonucunda hekim tarafından başvuranın Mersin Şehir Hastanesi Algoloji Polikliniği'ne sevkinin uygun görüldüğü, ilgili polikliniğe düzenlenen 27/11/2024 ve 4/12/2024 tarihli sevklerin Tarsus Cezaevi Jandarma Tabur Komutanlığı tarafından yeterli ring aracı ve şoför bulunmaması nedeniyle iptal edildiği, başvuranın ilgili hastanenin ilgili polikliniğinde 9/12/2024 tarihinde muayene olduğu, 14/1/2025 tarihinde Kurum reviri tarafından başvuranın Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi FTR Polikliniğine sevkı için sevk formu düzenlendiği anlaşılmıştır. Ayrıca başvuranın önceki muhtelif tarihlerde de Kurum revirinde ve sevk edildiği hastanelerde muayene, tetkik ve tedavi işlemlerinin yapıldığı görülmüştür.

25. Öncelikle, Kurumun sağlık personeli tarafından başvurayı yıldırma veya üzerinde baskı oluşturma maksadıyla tedavisinin aksatıldığına, Kurum personeli tarafından başvurana psikolojik şiddet uygulandığına ilişkin başvuran tarafından dayanak oluşturacak bir gerekçenin öne sürülmediği, ayrıca bilgi ve belgelerden; sağlık personelinin başvurana bu yönde bir yaklaşımının olduğuna dair sonuca ulaşamadığı değerlendirilmektedir.

26. AİHM mahpuslara yeterli tıbbi bakımın sağlanmamasının asgari eşiği aşan düzeyde kötü muamele oluşturabileceğini belirtmiştir (AİHM, *Wenerski/Polonya*, B. No: 44369/02, 20/1/2009, para. 58). Öte yandan AİHM, bir kötü muamelenin Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin 3'üncü maddesi kapsamında değerlendirilebilmesi için belli bir şiddet seviyesine ulaşması gerektiğini; bu asgari seviyenin göreceli olduğunu; vakadaki muamelenin niteliği ve bağlamı, icrasının şekli ve yöntemi, süresi, fiziksel ve ruhsal etkileri ve bazı durumlarda mağdurun cinsiyeti, yaşı ve sağlık durumu gibi koşullara bağlı olduğunu ifade etmiştir (AİHM, *Bouyid/Belçika*, B. No.: 23380/09, 28/9/2015, para. 86).

27. AYM de bir eylemin kötü muamele olarak nitelendirilebilmesi için asgari ağırlık eşiğini aşmış olmasının gerektiğini ve bu eşiğin mağdurun cinsiyeti, yaşı ve sağlık durumu gibi etmenler ile muamelenin süresine, fiziksel ve ruhsal etkilerine bağlı olarak her somut olayda ayrıca değerlendirilmesi gerektiğini belirtmektedir (AYM, *Tahir Canan*, B. No: 2012/969, 18/9/2013, para. 23).

28. Bu bağlamda, mahpusların sağlık hakkına erişimde yaşadığı aksaklıklar kötü muamele kapsamında incelenebilecek olmakla beraber hastaneye sevk konusunda yaşanan her gecikmenin kötü muamele teşkil ettiği değerlendirilemeyecektir. Başvuranın acil müdahale gerektiren bir durumunun olmadığı, başvuranın tedavi ve hastaneye sevklerinin Kurum tarafından düzenli olarak takip edildiği, hastane sevklerinde Mersin Cezaevi Jandarma Tabur Komutanlığı tarafından personel ve araç yetersizliği nedeniyle aksamaların yaşanabildiği (bu durum makul ölçüde kabul edilebilmekle birlikte, ring aracı sayısının artırılması ve mevcut personel eksikliklerinin

giderilmesi İçişleri ve Adalet Bakanlığına tavsiye edilmektedir) bu aksaklıkların tekrar sevk planlaması yapılması yoluyla giderildiğinin değerlendirildiği, muhatap Kurumun başvuranın hastane sevkini, bilerek ve isteyerek aksattığına ilişkin bir kanıya varılmadığı hususları birlikte göz önüne alındığında; başvuranın mevcut sağlık sorununa ilişkin hastane sevklerinde yaşanan aksaklığın kötü muamele yasağında asgari eşiğin aşıldığı değerlendirilmesine ulaşacak boyutta bir mağduriyete sebep olmadığı, öte yandan başvuranın 6 ay boyunca tedavi edilmediği iddiasının somut bir dayanağının olmadığı anlaşıldığından kötü muamele yasağının ihlal edilmediği kanaatine varılmıştır.

V. KARAR

A. Başvuruda KÖTÜ MUAMELE YASAĞININ İHLAL EDİLMEDİĞİNE,

B. Kararın taraflara tebliğine ve KAMUOYUNA DUYURULMASINA,

C. Karara karşı tebliğ tarihinden itibaren 60 gün içerisinde Ankara İdare Mahkemesine başvurulabileceğine,

27/6/2025 tarihinde OY BİRLİĞİYLE karar verildi.

e-imzalıdır

Muhammet Ecevit CARTİ
Daire Başkanı

e-imzalıdır

Dr. Burhan ERKUŞ
Üye

e-imzalıdır

Mehmet Emin GENÇ
Üye

e-imzalıdır

Saffet BALIN
Üye

e-imzalıdır

Ünal SADE
Üye